

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

SUNAȚI CLOPOȚEI

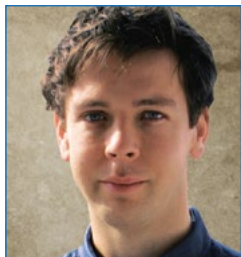
Este Crăciunul!

Steaua Crăciunului

Un dar din inimă

O dilemă foarte personală

Alegerile din viață

NOTA EDITORULUI SĂRBĂTORITUL

Mi-am petrecut până acum întreaga viață în emisfera nordică și de aceea corpul meu asociază scăderea temperaturii și scurtarea zilelor cu apropierea Crăciunului.

Îmi place totul legat de sărbătoarea de Crăciun – culorile, luminile, cadourile, bradul, aromele, străinii care își zâmbesc unul altuia, timpul petrecut cu cei dragi. În mare parte muzica de Crăciun este frumoasă, dar trebuie să recunosc că îmi plac până și cântecele mai comerciale care se cântă la nesfârșit în mall-uri și la radio.

Deși L-am cunoscut pe Iisus toată viața mea, în ultima vreme m-am prins și eu mai mult în forfota și activitatea sărbătorii și am cam lăsat deoparte motivul Crăciunului. Am mai puțin timp ca în anii trecuți să meditez despre cum dorește Iisus ca eu să sărbătoresc ziua Lui de naștere. Biblia nu ne dă nici o instrucțiune specifică despre asta; totuși există un verset care ar putea să ne dea niște idei. În acest pasaj Neemia dă sfaturi despre cum să dai o petrecere: „Duceți-vă de mâncați cărnuri grase și beți băuturi dulci și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit”.¹

Eu cred că Iisus – care atunci când a fost pe pământ a preschimbato apa în vin la o nuntă² – ar vrea ca noi să ne distrăm și să ne simțim bine. Și tot așa cum El a lăsat de-o parte oboseala ca să se ocupe de alții³ cred că este preocupat și de cei singuri, bătrâni, bolnavi, sau care se chinuiesc și ar dori să arătăm și noi aceeași compasiune la cât mai mulți cu putință. Dacă facem ce putem mai bine în aceste două aspecte cred că rezultatul va fi cât mai aproape de ceea ce își dorește Sărbătoritul.

Un Crăciun foarte fericit pentru tine și ai tăi!

Samuel Keating
Editor executiv

1. Neemia 8:10

2. Vezi Ioan 2:1-11.

3. Vezi Matei 14:13-14.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contact5
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-155-X

Steaua Crăciunului

DE SUSAN DAVIS

MI-AU PLĂCUT DIN TOTDEAUNA FLORILE crăciunițe cu roșu și verde și am presupus că au intrat în decorul Crăciunului tocmai pentru culorile lor vii. Dar mai este ceva...

O legendă mexicană spune că în secolul 16 o copilă fărăncuță, pe nume Maria, era necăjită în Ajun de Crăciun fiindcă nu avea nici un dar să pună pentru bebelușul Iisus pe altarul din biserica satului ei. Mergând spre capelă, tristă că din cauza sărăciei ei nu a putut aduce nici cel mai mic dar, un verișor mai mic de-al ei a încurajat-o spunându-i că orice dăruiește din inimă, indiferent cât de umil ar fi darul, va fi primit de Iisus dacă este dăruit din inimă.

Încurajată de acest gând Maria a fugit în jurul bisericii, a adunat buruieni și le-a legat împreună într-un mic buchet. Știa că nu era mult dar se ruga ca darul ei, oricât de umil era, să transmită tot ce purta în inimă. În timp ce mergea spre altar ca să-și aducă darul a fost certată de niște oameni că nu era adecvat să aduci un dar de buruieni Copilului Sfânt.

Hotărâtă însă să-și ofere micul buchet, Maria a mers cu îndrăzneală în fața bisericii, a îngenunchat și a așezat buchetul lângă scena nașterii lui Iisus. Conform legendei, buchetul de buruieni s-a transformat într-un buchet de flori roșii și toți

enoriașii au susținut că au văzut un miracol de Crăciun. Din acest motiv, și pentru că înflorește în preajma Crăciunului, crăciunița a devenit în Mexic cunoscută sub numele „flor de Noche Buena” adică „floarea Ajunului de Crăciun”.

Călugării franciscani din Mexic au început să includă crăciunița în sărbătoarea Crăciunului din secolul 17. Forma florilor și a frunzelor reamintește de steaua din Betleem care i-a condus pe cei trei magi la locul unde s-a născut Hristos. Frunzele roșii simbolizează sângele lui Hristos, iar cele verzi promisiunea vieții veșnice.

Este înviorător să descoperi că există mai multă semnificație pentru această plantă cu roșu și verde – și ne reamintește să privim mai în profunzime și celelalte tradiții de Crăciun. Să ne amintim mereu că Dumnezeu poate transforma până și cele mai umile eforturi ale noastre în flori învăpăiate care vestesc întregii lumi despre dragostea Sa.

SUSAN DAVIS LUCREAZĂ ÎN PROIECTE NON-PROFIT ȘI ESTE SCRITOARE INDEPENDENTĂ. ■

Sunați clopoței

FIE CA BUCURIA CRĂCIUNULUI SĂ-ȚI ATINGĂ SUFLETUL, prin clinchetul clopoțeilor, armoniile cântecelor sau liniștea inimii tale. Sunt multe de sărbătorit: Iisus s-a născut!

Lumea este plină de sunetele Crăciunului. Dacă ascuți cu urechile vei auzi colinde, clopoței și răsete iar câteodată și un oftat de singurătate. Dacă ascuți cu inima vei auzi bătăile din aripi ale îngerilor, freamătul așteptării și sunetul sacru al celei mai profunde liniști, șoaptele Lumii eterne.

1. Acest colind de Minna Hohman a fost adaptat după „Colindul clopoțeilor” de Peter J. Wilhousky (1936), care a fost adaptat l-a rândul lui după cântecul ucrainean de Anul Nou „Shchedryk”, scris de Mykola Leontovych (1916).

Lumea este plină de privesciturile Crăciunului. Dacă privești cu ochii vei vedea brazi luminos decorați, steluțe și beteală, lumânări aprinse și o iesle. Însă dacă privești cu inima vei descoperi steaua Betleemului chiar în inima ta.

– *Adaptare după Anna May Nielson*

**Sunați clopoței, vesel sunați,
În lumea-ntreagă voi anunțați,
Iisus e rege și-L proslăvim,
Cu bucurie noi să-L primim.**

**Sunați clopoței, în lung și-n lat,
Iisus s-a născut, s-a întâmplat!
Vestiți la toți, tineri, bătrâni,
În orice grai, pe limba lui.**

**Sunați clopoței, îndelung sunați,
Veniți oameni buni și v-alăturați,
Să cântăm cu toții laolaltă,
Să spunem povestea minunată.**

– *Minna Louise Hohman*¹

Târziu în noaptea înstelată îngerii au dat la o parte perdeaua de stele așa cum ai da la o parte ambalajul strălucitor al unui cadou de Crăciun. Apoi, cu lumină și bucurie revărsându-se din Ceruri precum apa printr-un baraj spart, au început să aclame și să cânte mesajul că bebelușul Iisus s-a născut. Lumea avea un Mântuitor! Îngerii au numit-o „Vestea bună” și chiar așa a fost.

– *Larry Libby*

Întrebă-ți copiii două lucruri acum de Crăciun. Primul: „Ce vrei să dăruiești tu altora de Crăciun?” Al doilea: „Ce îți dorești tu de Crăciun?” Primul lucru cultivă generozitatea inimii și se concentrează asupra altora. Al doilea poate genera egoismul dacă nu este echilibrat de primul.

– *Autor necunoscut* ■

Șarade de Crăciun

DE CHRIS HUNT

ÎN ȘARADE JUCĂTORII mimează în timp ce audiența ghicește „cine” ar trebui să fie el, sau ea. Participanții la primul Crăciun au apărut probabil în această ordine:

Maria: „Îngerul a intrat la ea [Maria] și a zis: ‚Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!’ Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta” (Luca 1:28-29).

Îngerul Gabriel: „Îngerul i-a zis: ‚Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămânea însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Iisus’ ” (Luca 1:30-31).

Ioan Botezătorul nenăscut, în timp ce era încă în pântecele mamei sale, Elisabeta: „Cum a auzit Elisaveta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pântece” (Luca 1:41).

Elisabeta: „Elisaveta s-a umplut de Duhul Sfânt. Ea a strigat cu glas tare: ‚Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tău” (Luca 1:41-42).

Iosif: „Iosif s-a suit și el din ... Nazaret ... în ... Betleem să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată” (Luca 2:4-5).

Maria: „Și a născut pe Fiul ei cel întâi-născut” (Luca 2:7).

[Speriați]

[Uimită și oarecum îngrijorată]

[Entuziasmați]

[Calm și încurajator]

[Sărind în sus de bucurie]

[Curioși]

[Mulțumită]

[Generos]

[Hotărât]

[Ușurată și bucuroasă]

Păstorii: „În ținutul acela erau niște păstori, care stăteau afară în câmp și făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare” (Luca 2:8-9).

Îngerii: „Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând: ‚Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui’ ” (Luca 2:13-14).

Păstorii, după ce au auzit mesajul îngerilor: „După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: ‚Haide să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul.’ S-au dus în grabă și au găsit pe Maria, pe Iosif și pruncul culcat în iesle” (Luca 2:15-16).

Dumnezeu: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

CHRIS HUNT TRĂIEȘTE ÎN MAREA BRITANIE ȘI A CITIT REVISTA ACTIVATED [DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA CONTACTS] DE LA PRIMUL NUMĂR DIN 1999. ■

Un colind de Crăciun

DE NATALIE ANNE VOLPE

CE ÎȚI VINE ÎN MINTE CÂND TE GÂNDEȘTI LA CRĂCIUN?

Poate cadourile, brazii, luminile, vâscul, mâncarea bună, nașterea copilului Hristos, venirea noului an, încheierea unui an și poate pentru mulți povestea *Un colind de Crăciun*.

Binecunoscuta poveste despre Scrooge cel țăfnos și zgârcit a fost spusă de multe ori de-a lungul anilor, de la prima publicare de Charles Dickens în 1843.¹ Pentru mulți povestea a devenit un simbol al Crăciunului; însă, deși majoritatea dintre noi suntem familiari cu indiferența, zgârcenia și lăcomia personajului principal, Ebenezer Scrooge, cât de des punem în practică în viețile noastre lecțiile din această poveste?

Povestea ia un avar nenorocit și îl duce printr-o schimbare drama-

tică în bine. Înainte de transformarea sa toate calitățile sale erau opuse cu toate calitățile bune ce reprezintă Crăciunul – dragostea, caritatea, bunăvoința, altruismul, mila și grija pentru cei din jurul nostru. Deși Scrooge ar putea părea un exemplu extrem de zgârcenie probabil că el este și o metaforă a zgârceniei care se află în fiecare dintre noi.

În fiecare dintre noi este puțin egoism, nu-i așa? Țeluri care în timp s-au schimbat, idealuri înalte uitate? Trecem pe lângă alții fără să le spunem un cuvânt sau chiar fără să ne uităm la ei fiindcă suntem prea ocupați cu propria persoană ca să-i mai observăm și pe ei?

Nu trebuie să așteptăm până ce egoismul nostru devine extrem ca a lui Scrooge ca să ne hotărâm să facem o schimbare. N-ar fi frumos dacă de fiecare Crăciun ne-am uita cu sinceritate la viețile noastre, la lucrurile din trecut, la ceea ce fa-

cem în prezent și la țelurile noastre pentru viitor, ca să vedem ce a devenit mai important pentru noi?

Într-un ultim act de iubire și altruism Dumnezeu ni l-a dat pe Iisus ca să ne poată învăța dragostea Sa, apoi El a murit pentru noi ca să ne cumpere mântuirea veșnică. De Crăciun noi sărbătorim dăruirea acestui cadou uimitor. Nu putem spera niciodată să-L putem răsplăti pentru aceasta, însă Iisus a spus că „ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut”.² Fiecare cuvânt bun și faptă bună făcute din dragoste – nu pentru că așa este logic sau în avantajul nostru, ci pentru că așa va ajuta pe cineva – în final ne va ajuta și pe noi, de cele mai multe ori așa cum ne așteptăm cel mai puțin.

Luându-L pe Iisus drept model putem spera să reflectăm câteva dintre aceste calități ca să fim fericiți, o binecuvântare pentru cei din

1. Vezi <http://charlesdickenspage.com/carol.html>.

2. Matei 25:40

jur și un om mai bun în general.

Haide-ți să ne punem un țel – și nu numai de Crăciun – să facem un pas în spate și să ne reevaluăm viața și valorile și să discernem care a fost forța motivatatoare în toate faptele noastre. Să ne bucurăm de fiecare minut pe care îl avem și să profităm de fiecare ocazie de a ajuta o altă ființă umană, deoarece în final numai asta va conta.

NATALIE ANNE VOLPE (1991-2011)
ȘI-A PETRECUT ÎN MARE PARTE
SCURTA EI VIAȚĂ ÎN AFRICA, UNDE
PĂRINȚII EI COORDONAU DIVERSE
PROIECTE UMANITARE, IAR EA I-A
AJUTAT DE LA O VÂRSTĂ FRAGEDĂ.
ACEST ARTICOL, SCRIS ÎN 2006,
A FOST TRIMIS DE PĂRINȚII EI,
GINO ȘI CLOTILDE, CARE ÎȘI
CONTINUĂ MUNCA ÎN REPUBLICA
DOMINICANĂ CONGO. AFLĂ MAI
MULTE DESPRE MUNCA LOR DE PE
WWW.FAMILYCARE.ORG/NETWORK/
ESPOIR-CONGO. ■

M-am gândit întotdeauna la sezonul Crăciunului ca la ceva bun; un timp numai bun pentru bunătațe, iertare și caritate; singura ocazie, din câte știu eu, în lungul curs al anului, în care bărbații și femeile își deschid, parcă la unison, inimile ferecate și îi privesc pe cei mai prejos decât ei nu ca pe o altă specie de creaturi, sortite unui alt destin, ci ca tovarăși egali cu ei și călători pe același drum spre morământ. – *Neptolul lui Scrooge, din Colind de Crăciun, de Charles Dickens*

DARURI SPECIALE

O strângere de mână celui nesigur,
Un cuvânt prietenesc celui singur,
Un zâmbet cald celui descurajat,
Cu grijă sinceră față de cel neglijat,
Un gând de alinare celui lipsit,
Respectul demnității celui oropsit,
Apărarea drepturilor individuale,
O mărturisire sufletului în căutare,
Și un Crăciun Fericit tuturor.
– *Autor necunoscut*

LISTĂ DE CRĂCIUN

Îngrijorează-te mai puțin, speră mai mult;
Mănâncă mai puțin, mestecă mai mult;
Vaită-te mai puțin, respiră mai mult;
Pălăvrăgește mai puțin, spune mai multe;
Urăște mai puțin, iubește mai mult;
Și vei avea parte de tot cei mai bun.
– *Proverb suedez*

Nu vreau să țin Crăciunul împachetat, adunat, pus în cutii, legat, etichetat.

Un Crăciun păstrat este predispus să mucegăiască.

Vreau să dăruiesc Crăciunul neîmpachetat, prin îmbrățișări bogate. Vreau să împart, să dansez, să trăiesc Crăciunul fără pretenții, fericit, responsabil cu mâinile darnice, cu pașii neobosiți și cu sclipiri în ochi.

Crăciunul dăruit va rămâne proaspăt – chiar și până vine din nou.
– *Linda Felver*

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

O DILEMĂ FOARTE PERSONALĂ

LUMEA ÎN CARE AU TRĂIT IOSIF ȘI MARIA, părinții fizici ai lui Iisus, era foarte diferită de lumea noastră de azi și probabil că erau destul de tineri când s-au logodit. În vechiul Israel un cuplu se logodea atunci când bărbatul îi dădea femeii o scrisoare sau o sumă de bani, oricât de mică, fie direct fie printr-un mesager. Se cerea de asemenea ca el să afirme, în fața unor martori, că intenționează să facă acea femeie viața lui. În momentul logodnei se scria și se cădea de acord și asupra contractului de nuntă. Odată ce femeia era logodită era legal considerată soția bărbatului.

În perioada de logodnă a Marii, atunci când deja fusese încheiat contractul cu Iosif, ea a fost vizitată de îngerul Gabriel care i-a spus că a găsit trecere înaintea lui Dumnezeu și că va naște un fiu care va fi Fiul Celui Prea Înalt. Ea l-a întrebat cum

ar putea ea concepe un copil dacă era virgină. Îngerul îi spune că Duhul Sfânt va veni peste ea și puterea Celui Prea Înalt o va umbri. Îngerul Gabriel îi dezvăluie că sarcina ei va fi de la Dumnezeu și că nu avea nimic de-a face cu un bărbat.¹

E clar că Maria are de luat o decizie. Ea urma să fie însărcinată în perioada ei de logodnă, înainte ca să locuiască cu soțul ei. Dacă ar fi fost de acord cu ceea ce i-a spus îngerul atunci urma ca, cel puțin, să-l devasteze pe soțul ei, să-i strice serios reputația, să aducă rușine părinților și familiei ei și să-și strice relația cu comunitatea satului ei. Maria alege să accepte consecințele atunci când spune: „Iată, roaba Domnului; făcă-mi-se după cuvintele tale”.² Era un mare pas prin credință din partea ei.

Și chiar a avut repercusiuni. Iosif a fost devastat când a aflat că ea era însărcinată. Scriptura spune că „se gândea el la aceste lucruri”,³ a luat în considerare situația, a rumegat-o. Cuvântul grecesc folosit aici „a considera” implică înțelesurile „pasional, furios, supărat până să explodeze”. El nu putea să se gândească decât că ea i-a fost necredincioasă. În mintea lui era clar că ea a rupt jurămintele de căsătorie și a comis adulter. Iosif era un bărbat normal deci bineînțeles că era furios și rănit.

Însă Biblia spune că el era un om drept. El nu a vrut să facă din ea un exemplu public sau să o facă de rușine așa că a luat decizia să divorțeze de ea în liniște. După ce a luat această decizie, de a divorța dar fără să o demaște pe Maria, Iosif a avut visul în care un înger îi spune că copilul era de la Duhul Sfânt și că nu ar

1. Vezi Luca 1:35.

2. Luca 1:38

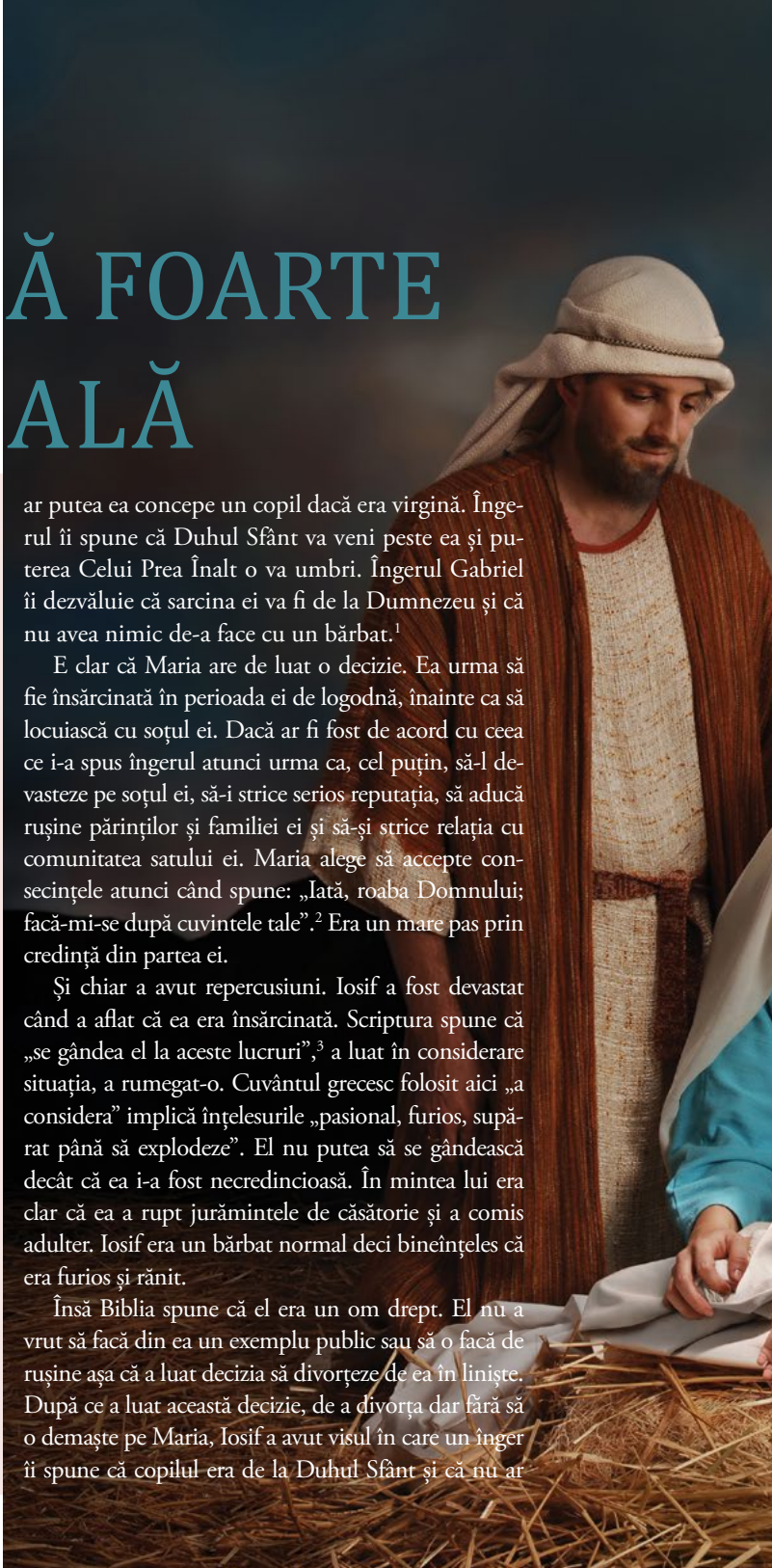
3. Matei 1:20

4. Luca 9:35

5. Vezi Matei 1:1.

6. Vezi Marcu 1:1.

7. Vezi Tit 2:13-14.

trebui să se sperie să o ia pe Maria de soție. În acest moment Iosif trebuia să ia o decizie: să creadă visul? Precum Maria, a trebuit să facă un pas prin credință. Dumnezeu i-a arătat ce să facă iar el a trebuit să aleagă să creadă și să se încreadă în Dumnezeu, sau nu. Din fericire el a avut credința și curajul de a crede și de a acționa după cum i-a arătat Dumnezeu.

Atât Iosif cât și Maria au avut de-a face fiecare cu o dilemă personală uriașă. Amândoi au dat dovadă de multă credință și curaj. Amândoi au ales să-L urmeze pe Dumnezeu în ciuda riscurilor și astfel au făcut posibil ca Dumnezeu să-i folosească pentru a-și împlini promisiunea de a binecuvânta lumea.

Bineînțeles că nimeni nu știe exact cum l-a conceput Maria pe bebelușul Iisus, tot așa cum nimeni nu știe exact cum a creat Dumnezeu universul. Ceea ce știm este că Dumnezeu a creat o ființă umană cu două naturi, una divină și una umană, o ființă complet divină și complet umană. Nu se mai întâmplase înainte și nu se va mai întâmpla vreodată. Luca spune simplu că Duhul Sfânt, puterea lui Dumnezeu, a venit peste Maria și a umbrît-o. El a folosit același cuvânt

și când a scris despre schimbarea la față a lui Hristos, când a spus că un nor L-a umbrît și o voce s-a auzit din cer spunând: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați”.⁴ Duhul lui Dumnezeu a umbrît-o pe Maria și L-a conceput pe Cel ales, omul-Dumnezeu, Iisus Hristos.

Copilul Mariei s-a născut *fiul lui David* deoarece Iosif a fost dispus să urmeze ceea ce Dumnezeu i-a arătat.⁵ Maria L-a născut pe *Fiul lui Dumnezeu* deoarece a fost dispusă să urmeze ceea ce Dumnezeu a cerut de la ea.⁶ Iar Iisus, Fiul lui Dumnezeu, s-a supus chemării Tatăl Său pentru El și a făcut posibil ca omenirea să fie mântuită.⁷

Uneori poate te lupți cu ideea de a urma un imbold de la Dumnezeu. Atunci să-ți amintești de Maria și de Iosif. Dumnezeu ne cheamă uneori să pășim prin credință și să urmăm călăuzirea Duhului Sfânt. Nu poți să știi care va fi finalitatea.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA,
MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII
ORGANIZAȚIEI THE FAMILY
INTERNATIONAL, O COMUNITATE
CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

DARUL INIMII TALE

De Maria Fontaine, adaptat

TOT CE A FĂCUT IISUS PE PĂMÂNT TREBUIE SĂ FI FOST FOARTE IMPORTANT DACĂ FIUL LUI DUMNEZEU A TREBUIE SĂ VINĂ PERSONAL CA SĂ LE FACĂ.

Dar când examinezi acele lucruri extrem de importante vezi că nu toate au fost ceea ce majoritatea oamenilor ar numi lucruri „spectaculoase” din punct de vedere fizic. Multe dintre lucrurile pe care le-a făcut El – transformările spirituale – au fost foarte puțin sau chiar de loc elogiate. Multe dintre ele, precum conversația Lui cu Nicodim,¹ sau iertarea păcatelor femeii imorale,² sau întâlnirea Lui cu femeia de la fântână,³ nu au ieșit în evidență din punct de vedere fizic.

Ocaziile mai vizibile în care El a învățat și a vindecat mulțimile au avut timpul și locul lor, ca atunci când a hrănit cinci mii de oameni.⁴ Însă El a investit timp și atenție și

în momentele centrate pe un singur individ sau un grup mic de oameni, când a creat o legătură de la inimă la inimă cu ei.

Biblia consemnează câteva miracole pe care Iisus le-a făcut și care au schimbat viețile și sufletele oamenilor, miracole care nu au necesitat o mare investiție de timp, de materiale sau de efort. Doar că El a fost la locul potrivit când s-a ivit ocazia și a fost conștiincios să împărtășească adevărul, dragostea, mila și iertarea care au încurajat acea inimă frântă, acea minte confuză sau suflet pierdut. Darul Său a fost iubirea Sa necondiționată care transmitea speranță, lumină și adevăr.

Dacă am putea să-I urmăm exemplul dăruind și noi în orice fel ne arată El celor ce au nevoie de grija și susținerea Sa, atunci această perioadă de Crăciun ar putea fi așa cum își dorește El să fie. Cu cât îi urmăm mai mult exemplul cu atât mai bogate vor fi viețile noastre spirituale. Pe măsură ce facem tot ce putem ca să demonstrăm altora dragostea Sa, El ne va

ajuta să-I înțelegem mai bine planul Său în propriile noastre vieți.

Dacă Îl lași să te folosească pentru a-Și împărtăși dragostea Sa este darul pe care El și-L dorește cel mai mult de ziua Sa. Este un dar pe care îl poți dărui indiferent de calitățile sau abilitățile tale, indiferent de situația ta financiară sau de ce altceva faci și este ceva ce *numai tu* Îi poți dărui, deoarece este darul inimii tale binevoitoare.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

RUGĂCIUNEA MEA DE CRĂCIUN

Acum, de Crăciun, doresc, Iisus, să-Ți dăruiesc inima mea. Vino, Te rog, și umple-mă cu dragostea Ta necondiționată care trece testul timpului.

1. Vezi Ioan 3:1-21.

2. Vezi Luca 7:37-38, 48.

3. Vezi Ioan 4:1-29.

4. Vezi Matei 14:21.

Amintiri de Crăciun

DE IRIS RICHARD

M-AM NĂSCUT ÎN 1955, cu doar zece ani după Cel de-al Doilea Război Mondial, când greutățile din timpul războiului erau încă vii în mințile oamenilor. Bunicul obișnuia să ne spună nouă, copiilor, despre foametea și extenuarea acelor zile și despre chinul de a supraviețui lunilor lungi de iarnă grea.

Orașul nostru era în inima centrului industrial al Germaniei și totul era acoperit cu un strat permanent de praf maroniu de la oțelării. Primăvara iarba și mugurii verzi deveneau imediat maro și tot așa se întâmpla și cu zăpada proaspătă murdărită după nici o zi.

În prima duminică din decembrie familia noastră se aduna totdeauna în jurul mesei din bucătăria micuță. Mama, sora mea Petra și eu aprindeam prima lumânare din cununa de Advent și cântam colinde, în timp ce mintea noastră zbură departe, din orașul prăfuit,

la cei trei magi care călătoreau pe cămile. În fiecare săptămână aprindeam încă o lumânare iar pacea și bucuria ne umpleau inimile pe măsură ce povestea ieslei ce a așteptat nașterea Mântuitorului prindea viață.

Apoi venea mult așteptatul eveniment de copt pentru Crăciun – cu adevărat special deoarece untul, nucile și ouăle se găseau cu greu, iar ciocolata era o plăcere rară. Cu mirosul delicios al prăjiturilor proaspăt coapte în aer, depozitam cu grijă fiecare tavă de prăjituri în cutii mari de metal.

În dimineața de Crăciun mergeam să vedem bradul, pregătit cu o noapte înainte de părinții noștri. Ne adunam cu toții în sufragerie unde tata aprindea una câte una lumânările cu un băț lung.

Cât de mult ne bucuram să găsim șosete pline cu prăjituri de casă, cu nuci, ciocolată, portoca-

le și mere și rochițe noi tricotate pentru păpușile noastre. Primeam și creioane colorate și cărți de colorat, căciuli, mănuși și fulare.

Acelea au fost zilele de bucurii simple și jucării făcute de mână. Amintirea lor mă ajută să nu uit să caut valorile adevărate, atingerea umană, lucrurile care rămân – mai ales în ziua de astăzi, când toate se mișcă așa de repede, o lume plină de gadget-uri tehnologice și de activități superficiale. Îmi amintesc de asemenea să-mi țin ochii deschiși față de nevoile altora, să iubesc și să împart. Acestea fac din Crăciun un moment cu adevărat de neuitat și își lasă amprenta minunată asupra amintirilor copiilor noștri și a celor pe care îi întâlnim.

IRIS RICHARD ESTE CONSULTANT ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995. ■

De ce există Crăciunul?

REPOVESTITĂ DE KEITH PHILLIPS

ERA ODATĂ UN OM CARE NU CREDEA ÎN DUMNEZEU și nu ezita să le spună și altora părerea lui despre religie și sărbători religioase, cum ar fi cea a Crăciunului. Nevasta lui, în schimb, era o femeie credincioasă și și-a crescut copiii cu credință în Dumnezeu și în Iisus, în ciuda comentariilor zeflemitoare ale soțului.

Într-o iarnă cu multă zăpadă, în ajunul Crăciunului, soția și-a dus copiii la serviciul religios de Ajun de la biserica din sat. L-a invitat și pe soț să vină, dar el a refuzat.

„Toată povestea asta este fără sens!” a spus el. „De ce s-ar înjosi Dumnezeu să vină în lume sub forma unui om? E ridicol!”

Așa că femeia și copiii au plecat, iar el a rămas acasă.

Ceva mai târziu vântul s-a înțețit și ninsoarea s-a transformat în viscol. Uitându-se pe fereastră, tot ce omul nostru putea să vadă era o vâltoare orbitoare de zăpadă. S-a așezat jos să se odihnească lângă gura sobei în care ardea un foc zdravăn.

Apoi a auzit un zgomot puternic. Ceva lovise în fereastră. Apoi încă o lovitură. Se uită afară, dar nu se putea vedea nimic la o depărtare de câțiva pași. Când ninsoarea se mai domoli, s-a încumetat să iasă afară și să vadă ce a bătut în fereastră. Pe terenul de lângă casă văzu un cârd de găște sălbatice. Probabil că migrau spre sud, când au fost prinse în furtuna de zăpadă și nu au mai putut merge mai departe. Se pierduseră și acum au căzut cu toate în grădina lui, fără mâncare sau adăpost. Dă-

deau din aripi și se învârteau prin curte bezmetice. Probabil că unele dintre ele se izbiseră de fereastră.

Omului i s-a făcut milă de ele și a vrut să le ajute. *Staulul este destul de bun pentru ele*, s-a gândit el. *E cald și înăuntru vor fi în siguranță; pot să stea acolo peste noapte și să aștepte să treacă furtuna*. S-a dus deci la staul și a deschis larg ușile, așteptând ca găștele să observe staulul deschis și să intre înăuntru. Dar găștele continuau să bată nebune din aripi, fără ca măcar să observe staulul sau să realizeze ce însemna pentru ele. Omul a încercat să le atragă atenția, dar asta parcă le-a speriat și mai mult și s-au îndepărtat.

S-a dus în casă de unde a luat niște pâine, a fărâmat-o și cu fărâmele a făcut o cărare care ducea spre staul.

Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. – 1 Ioan 4:9-10

Îi voi răscumpăra din mâna locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte. – Osea 13:14

Dar nici așa ele nu au observat.

Începuse să se enerveze. S-a dus în spatele lor ca să le mână înspre staul, dar nu reuși decât să le sperie și mai tare, așa încât găștele se împărșiară în toate direcțiile și tot nu intrară în staul. Nimic nu le-a făcut să intre în staul unde s-ar fi putut încălzi și ar fi fost în siguranță.

„De ce nu mă urmează?!” exclamă el. „Nu-și dau seama că acesta este singurul loc în care pot supraviețui furtunii?”

Se gândi un moment și atunci își dădu seama că ele nu vor urma un om. „Dacă aș putea fi o găscă, atunci le-aș putea salva,” spuse el cu voce tare.

Atunci îi veni o idee. S-a dus în staul și a luat în brațe una dintre găștele domestice pe care le avea,

apoi a înconjurat găștele sălbatice până ce a ajuns în spatele cârdului. Ajuns acolo a dat drumul găștei. Gâsca a zburat prin cârd direct către staul și, una câte una, toate celelalte găște au urmat-o.

Omul s-a oprit pentru un moment și a contemplat în liniște la cuvintele pe care de-abia le rostise și care încă îi mai răsunau în minte: *Dacă aș putea fi o găscă, atunci le-aș putea salva!* Atunci s-a gândit la ceea ce i-a spus soției mai devreme. „De ce ar vrea Dumnezeu să fie ca noi? E ridicol!” Deodată a înțeles totul. Asta a făcut Dumnezeu. Noi eram ca găștele acelea – orbi, pierduți, confuzi, sortiți pieirii. Dumnezeu l-a lăsat pe Fiul Său să devină ca unul dintre noi ca să ne arate calea și să ne salveze. *Aceasta* era semnifi-

cația Crăciunului, și-a dat el seama.

Pe când vânturile și ninsoarea orbitoare se linișteau, sufletul lui fu învăluit de pace, meditănd la acest gând minunat. Deodată a înțeles semnificația Crăciunului, de ce a venit Hristos. Anii de îndoială și necredință s-au dus precum furtuna trecătoare. A căzut în genunchi în zăpadă și a rostit prima lui rugăciune: „Îți mulțumesc Dumnezeule că ai venit sub forma unui om ca să mă salvezi de furtună!”

KEITH PHILLIPS A FOST EDITOR ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU OAMENII FĂRĂ ADĂPOST DIN SUA. ■

FII UN ÎNGER

Nu există bucurie mai mare sau răsplată mai mare decât să influențezi în mod fundamental viața cuiva.

– *Sora Mary Rose McGeady (1928-2012)*

Ar trebui să facem sezonul de Yuletide¹ o ocazie nu doar pentru a dăruii lucruri materiale ci și lucruri care contează infinit mai mult... pe tine însuși.

– *J.C. Penney (1875-1971)*

Aceasta este bineînțeles ocazia de a fi fericit, dar și de a te gândi la cei care nu sunt fericiți.

– *Helen Valentine*

Crăciunul din inimă aduce Crăciunul în aer. – *W.T. Ellis (1845-1925)*

1. Yuletide este o sărbătoare germană precreștină care marchează solstițiul de iarnă (21 decembrie), prima zi a iernii, noaptea cea mai lungă a anului și nașterea Noului Soare care va lumina pământul în anul care urmează și a fost absorbită mai târziu în Crăciunul creștinilor.

Spiritul Crăciunului – dragoste – schimbă inimi și vieți.

– *Pat Boone (n. 1934)*

Nimic din ce pot face nu va schimba structura universului. Dar poate, dacă îmi ridic vocea, pot ajuta cauza cea mai mare – bunăvoința între oameni și pacea în lume.

– *Albert Einstein (1879-1955)*

Nu există Crăciun ideal; doar Crăciunul pe care decizi să-l faci o reflecție a valorilor, a dorințelor, a sentimentelor și a tradițiilor tale.

– *Bill McKibben (n. 1960)*

Crăciunul nu înseamnă doar decorarea exterioară, Secretul lui constă în strălucirea interioară,

Înseamnă să aprinzi în inimă un foc

Cu bunătate și voieșie la un loc,

Cu un gând înalt și un plan dumnezeiesc,

Cu un vis glorios pentru sufletul omenesc.

– *Wilfred A. Peterson (1900-1995)*

Crăciunul este ori de câte ori Îl lași pe Dumnezeu să-i iubească pe alții prin tine... da, Crăciunul este ori de câte ori îi zâmbești fratelui tău și îi oferi o mână de ajutor.

– *Maica Tereza (1910-1997)*

Fii un înger pentru cineva ori de câte ori poți, ca o modalitate de a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru ajutorul pe care un alt înger ți l-a dat ție. – *Eileen Elias Freeman*

Poți plăti înapoi un împrumut de bani dar vei rămâne mereu îndatorat celor care au fost buni cu tine. – *Proverb malaiezian*

Să dăruiești fără să simți că ai dăruit este cea mai bună modalitate de a dăruii.

– *Max Beerbohm (1872-1956)*

Crăciunul este cu adevărat Crăciun atunci când îl celebrezi dăruind lumina dragostei celor care au cel mai mult nevoie de ea.

– *Ruth Carter Stapleton (1929-1983)* ■

LA LUMINA LUMÂNĂRII

MOMENTE DE LINIȘTE

DE ABI MAY

AMINTIRILE, precum o lumânare, strălucesc cel mai puternic de Crăciun.

– *Charles Dickens (1812-1870)*

APRIND ACEASTĂ LUMÂNARE DE ADVENT ÎN ANTICIPARE...

Faptul că nu știm exact data nașterii lui Iisus nu contează, ceea ce contează este că El s-a născut. În tumultul activităților noastre să ne oprim și să ne gândim la Mântuitorul care a trăit, a murit și a înviat pentru noi.¹

Fă-ți timp, încetinește ritmul, stai liniștit, fii treaz pentru Misterul Divin care pare atât de comun și de obișnuit și totuși este minunat de prezent. – *Edward Hays (n. 1932), Almanahul pelerinului*

APRIND ACEASTĂ LUMÂNARE CA MULȚUMIRE...

Bucuriile și durerile, succesele și eșecurile, realizările și dezamăgirile anului care a trecut sunt în urma noastră acum. Să-I mulțumim lui Dumnezeu

zeu pentru toate știind că „Dumnezeu a schimbat răul în bine”.²

Cultivă o atitudine de recunoștință și mulțumește pentru orice și se întâmplă, știind că fiecare pas înainte este un pas către realizarea a ceva mult mai mare și mai bun decât situația ta curentă.

– *Brian Tracy (n. 1944)*

APRIND ACEASTĂ LUMÂNARE DE COMEMORARE...

Se obișnuiește ca de Advent să se țină slujbe de comemorare. Fie singur sau împreună cu alții să ne amintim de cei care au mers înaintea noastră.

Ei nu mai îmbătrânesc cum îmbătrânim noi, cei rămași;

Vârsta nu îi mai împovărează, anii nu îi mai condamnă.

La apusul soarelui și dimineața Noi, ne vom aminti de ei.

– *Laurence Binyon (1869-1943)*

APRIND ACEASTĂ LUMÂNARE ÎN SEMN DE SOLIDARITATE...

Nu toată lumea este binecuvântată cu o familie fericită, cu un acoper

riș deasupra capului sau cu suficientă mâncare. Să ne rugăm pentru cei bolnavi, pentru cei singuri, pentru cei lipsiți sau săraci și să ne arătăm solidari oferindu-le ajutorul și prezența noastră, pe cât de mult putem.

Inima Crăciunului este o inimă darnică, o inimă larg deschisă care se gândește mai întâi la alții. – *George Matthew Adams (1878-1962)*

APRIND ACEASTĂ LUMÂNARE ÎN RUGĂCIUNE...

Suntem la începutul unui nou an. Să ne aducem speranțele și așteptările înaintea lui Dumnezeu și să ne încredem în El să meargă cu noi pe drumul ce ne stă înaintea.³

Mergi cu mine, Domnul meu,
Prin noaptea cea mai neagră spre
ziua luminoasă,

Fii lângă mine, Domnul meu,
Ține-mă de mână și calea mi-o arată.
– *Estelle White (1925-2011)*

ABI MAY ESTE SCRITOARE
INDEPENDENTĂ ȘI EDUCATOARE ÎN
MAREA BRITANIE. ■

1. Vezi Romani 14:9. 3. Vezi Psalmul 16:11.
2. Vezi Geneza 50:20.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

CE AM DĂRUIT EU DE CRĂCIUN

Ce am dăruit Eu lumii de Crăciun? Viața Mea pentru iertarea păcatelor tale. Încât de la Mine, prin Mine și în Mine tu să poți avea viața.¹

Totul a început atunci când am plănuit lumea minunată și frumoasă în care locuiești și când ți-am dat viață. Atunci ți-am dat viața Mea, oferindu-ți și acces la viața veșnică. Ți-am dăruit speranța prin cunoașterea faptului că Eu sunt etern, neschimbat și că nu plec nicăieri.

Eu îți promit lucruri bune pentru acum și pentru viața de apoi. Eu știu că în viața aceasta înfrunți

necazuri și probleme, dar îți promit să stau cu tine când treci prin ele.² Fii sigur că prin puterea Mea poți depăși dificultățile și nu vei fi copleșit.³ Îți promit că nu vei fi niciodată singur. „Să nu fiți iubitori de bani. Mulțămiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: ‚Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi. Nu vă voi lăsa orfani’ ”.⁴

Ți-am dat mai demult promisiunea vieții veșnice, atunci când am venit pe pământ. Am fost născut, am trăit și am murit pentru că te-am iubit și te voi iubi mereu. Eu sunt cadoul tău de Crăciun.

1. Vezi Romani 11:36.

2. Vezi Ioan 16:33.

3. Vezi 1 Ioan 4:4.

4. Evrei 13:5; Ioan 14:18